

# Věrná



# STRÁŽ

## Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - 23.

V Žatci dne 13. června 1947.

Cena 2 Kčs.

### Dnes si připomeneme ...

Dne 10. června bylo tomu 5 let, co Němci zapsali do českých dějin nejstrašlivější kapitolu: Lidice. Celý svět se tehdy otřásl odporem a vlna opovržení vůči německému národu se ještě hrozivěji pozvedla. Český lid nikdy nezapomene na den, kdy Němci ovládaný rozhlas i tisk tak zv. Protektorátu se pochlubil tímto siláckým kouskem: muži vyvražďeni, ženy odvezeny do koncentračního tábora, děti rvány z náručí matek, pokojná vesnice srovnána se zemí...

Hlavní původci tohoto zločinu jsou potrestáni. Německý národ zůstává však stále naším sousedem. Nezapomínejme na Lidice. Opět a opět připomínejme 10. červen 1942 našim dětem, aby ani ony nikdy nezapomněly. A hlavně vyslovujme hodně hlasitě jméno nešťastné obce vždy tehdy, když se kdekoliv ozvou hlasy, zastávající se anebo dokonce ospravedlňující Němce.

Dne 13. července budou tomu 4 léta, co podobný, ba horší a tragičtější osud stihl jednu z nejvyspělejších a nejpokrokovějších, národně nejuvě, domělejších obcí na Volyni — Český Malín.

Dne 13. července 1943 obklíčila ji horda zvrhlých německých lupičů—esesmanů. Občany nahánali do kostela, do školy, několika stavení, chlívů a stodol, povraždili je a obec vypálili! Jen několik málo lidí náhodou uniklo smrti. Celkem zahynulo v Malíně 104 mužů, 161 žena a 105 dětí.

Český Malín byl pomstěn a původci potrestáni. Nebyla ale a nemůže být odčiněna křivda, spáchaná na vol. Čechů německým barbarstvím. Nezapomínejme proto na Český Malín.

Letošního roku vzpomene výročí Českého Malína pietní slavnosti spojenou se slibem věrnosti republice. Všichni vol. Češi složí slavnostní přísahu při světlé památce malínských mučedníků, že vlasti a národu navždy věrni zůstanou.

Vítáme účastníky

sokolského sletu v Žatci



Skupina pozůstalých z Českého Malína — Lidic volyňských Čechů

## Pozor na ně!

Byl jsem opravdu šťasten, když mi bylo umožněno alespoň na dva měsíce vypomáhat při reemigraci bratří a sester - Volyňáků. Viděl jsem nadšení svých krajanů, s jakým se vrátili na posvátnou půdu svých otců. Toto bylo jen tu a tam zastíněno malými obavami o budoucnost, když se občas narazilo na nějaké překážky v osidlování. Viděl jsem u Volyňáků úsměvy i zklamání, odhodlání i chvílky bezradnosti. Viděl jsem však také ochotu a obětavost místních lidí a úředníků a naproti tomu také bohužel snahu nezodpovědných žvlů zneužit neinformovanosti reemigrantů.

Zastavím se na jednom takovém případě.

V neděli dne 4. května navštívil jsem středisko volyňských Čechů v Třebošné u Plzně. Ve středisku byla sváteční nálada a reemigranti se scházeli k polní mši, již tam sloužil nějaký obětavý farář. Po mši pan farář odejel, zůstal tam jen nějaký pán se ženami, svátečně v černém oblečení. Poněvadž jako Volyňák jsem cítil sympatii k osobám, které, podle mého

mínění, se dostavily do střediska, aby našim lidem poskytli nejen duchovní potravu, ale i dobrou radu a pomoc, připojil jsem se k hloučku a naslouchal. A co byste řekli, že nám onen černě oděný pán statně postavy povídal?

Vykládal našim reemigrantům ze Sovětského svazu jak se ve SSSR žije, jaké jsou tam poměry a pod. Vyprávěl prý mu kamarád, který projížděl Ruskem, následující historku:

Kdesi na Ukrajině vyjelo do pole několik kolchozníků s traktorem. Traktorista asi nerozuměl mnoho stroji, takže se mu traktor převrhl (je to asi pravda, že?). A tak milý kamarád přišel k onomu traktoru a zastal u něho spící kolchozníky. I ptal se jich: „Co tu děláte?“. Dostal hromadnou odpověď: „Ležíme.“ — „A proč? proč nepracujete?“ ptá se jich. „Převrhl se nám traktor.“ — „Proč jej tedy nepostavíte?“ Kolchozníci prý zase jedním hlasem odpovídají: „Traktor je státní, ať ho tedy postaví stát.“ A spali dále. —

(Pokračování na 2. str.)

(Pokračování s 1. strany)

## Pozor na ně!

Inu, nemístná anekdota, řekl jsem si a poslouchám dále. A tu onen pán začal vykládat o tom, jaký je v SSSR hlad a nepořádek. Demobilisovaní ruďoarmějci prý se nevrací k svému zaměstnání, jdou do lesů, přepadají pak civilní obyvatelstvo, obírají jej o chléb a pod. A to prý tam zavinili jen Židé.

Ohlédl jsem se po krajanech, po těch, kteří jedni na Volyni v době německého vraždění Židů s nasazením vlastního života je přechovávali, dodávali jim živobytí a zachránili tak tisíce mužů, žen a děti před smrtí. Po těch, kteří právě přijíždějí ze Sovětského svazu s citem hluboké vděčnosti k jeho vládě, která jim uskutečnila přání, o jehož realizaci se pokoušeli s nezdařením ještě v době beckovského Polska — návrat do země otců. Viděl jsem spoustu opovrhlivých úšklebků, jako proved nesympatie s řečníkem.

Poděkoval jsem proto řečníkovi za jeho „pomoc v osídlování Čechů z Volyně“, vysvětlil jsem mu jejich postavení a požádal jej, aby místo štvání raději nám pomohl v osídlování, načež onen „vlastenec“ sklopil hlavu a odešel.

Osídlování našich vdov, siroteků a invalidů nebylo asi jeho posláním...

Chápete vy, kteří jste ztratili v boji za svobodu národa své živitele, vy, kteří jste za tuto svobodu zaplatili daň krve, obětovali svoje údy a zdraví, vy kteří jste se zrekli mozoly a potem vystavěných domovů na Volyni, abyste přišli se zúčastnit výstavby a zajištění naší republiky, chápete, co sledoval onen „pán“ svou návštěvou?

Odpověď je jasná. Chtěl zneužít k rozbití republiky těch, kteří byli vždy a zůstanou pravými Čechy a vlastenci. Chtěl využít naší neinformovanosti a naverbovat nás do řad těch, kteří nechťejí naše spolenectví se Sovětským svazem, protože jedině toto může nás uchránit před novým vpádem Němců na naši posvátnou půdu. Chtěl podchytit některé výroky našich neuvědomělých Volyňáků, těch, kteří na Volyni se nikdy nezajímali o světové dění, aby jich zneužil proti nám. A chtěl by snad někdo z nás, aby se sem Němci vrátili, abychom museli ještě jednou z půdy, které se nám nyní právem dostalo?

Jaká to urážka pro nás Volyňáky! Pro ty, kteří byli vždy nejvěrnější

složkou národa a svou věrnost již tolikrát prokázali skutkem.

Vzpomeňme jen našich obětí v prvních letech, vzpomeňme toho, jak jsme přes zákaz projevovali ve Zdobunově svoje sympatie svému nynějšímu panu prezidentovi, když ještě jako ministr zahraničí se vracel v roce 1935 z Moskvy od jednání o smlouvě. Vzpomeňme na smutný podzim 1936, kdy nám odešel tatíček Masaryk, kdy byla ve znamení smutku naše posvěcení bez tanečních zábav, na práci Sokola, Sdružení volyňské mládeže, Matice. Po osudných dnech březnových naše Krajanské listy připravovaly odboj. My, Volyňáci jsme kategoricky odmítli vstupovat pod prapory Prchalů, když jsme poznali, že nejde s prezidentem Benešem a jednotným zahraničním odbojem. Již několik týdnů po okupaci Volyně Němci koloval ve vašich rukou první volyňský ilegální leták „Naše desatero“, jež jste sami pojmenovali „Benešovo desatero“. Byla to práce ilegální organizace „Blanik“, která pak sdružovala naše obce, vydávala ilegální časopis „Hlasatel“ a různé letáky, připravovala a cvičila mládež pro ozbrojený boj za osvobození vlasti. Vzpomeňme na Duklu, na naše hroby, jež vrubí naši cestu od Torčína až ku Praze.

A nás nyní chtějí rozbíječi a hrobaři naší samostatnosti zneužít pro své temné plány?

Proto pozor na ně! Pozor na ty, kteří takto loví. Pozor i na naše Tesáře z Moldavy, kteří se dali zlákat k útěku do Německa, na Reichrty, Svejdry, Feňcky a Malé z Michajlovky a jim podobné, kteří se hlásili k Němcům a nyní se na území republiky pod jménem Volyňáků usazují, aby zde kuli pikle a připravovali novou zradu. A konečně pozor i na ty, kteří by se ve své nevědomosti mohli stát nástrojem v rukou zrádců a zaprodanců.

Volyňští Češi byli vždy opravdovými zastánci zájmů vlasti a proto se zde těší takové důvěře. Dali jsme si do štítu heslo: „Věrní zůstaneme“ a tomu dostojíme. Zůstaneme věrní republice, jejímu vládnímu programu a československému lidu a budeme vždy na strážích jeho svobody.

V. Knop.

Hlas revoluce, 5. VI. 1947:

## IV. manifestační sjezd ČsOL

Účastníci zahraničního boje za národní osvobození z první i z druhé světové války budou dne 6. července, v hlavní den manifestačního sjezdu Čs. obce legionářské pochodovati pražskými ulicemi podle pluků a částí, ve kterých byli zařadění v době obou bojů za svobodu.

V zásadě je stanoveno, že jednotlivé části budou pochodovati za sebou

tak, jak vznikaly, což je jistě spravedlivé. Je však třeba, aby čelo průvodu bylo utvořeno ze všech částí, tvořících Čs. obec legionářskou a proto v této části průvodu půjdou i bratři, kteří by jinak zaujímalí místa vzdálenější. Je totiž nutno mít na mysli, že jde o manifestační sjezd nynější ČsOL, ve které mají všichni členové stejná práva a stejné povinnosti. Tato skuteč-

nost je důležitější, nežli sestavení průvodu přesně vojenským způsobem a jediné podle historického stáří pluků a částí.

V čele průvodu půjdou hosté z našeho domácího prostředí a to korporace, které mají okrojované členy. Tito hosté zaujmou na Václavském náměstí místa n. daleko tribuny. Vlastní průvod členů ČsOL bude zahájen skupinou jízdy sestavenou z příslušníků dvou jezdeckých pluků ruských legií z první světové války. Potom budou neseny spolkové prapory ČsOL, prapor ústředí a prapory místních jednot, pokud je tyto do Prahy přivezou. Dále půjdou zahraniční hosté, za nimi předsednictvo ČsOL a další správní a dohlédací orgány ČsOL, jestliže jejich členové nedají přednost pochodu se svými jednotkami z dob boje o svobodu.

Ve skupině pluků a částí, vyjadřující jednotu ČsOL, budou v první řadě všechny tři pluky první čs. brigády, která bojovala u Zborova. Za nimi půjde proud zahraničních letců, jejichž odvahou a vytrvalostí v boji za druhé světové války bylo jméno bojujících Čechoslováků ve spojeneckém táboře nejdříve proslaveno. Za letci půjde jeden pluk francouzských legionářů, za ním jeden pluk legionářů italských, pluk italské domobrany, pluk dobrovolců z r. 1918—19 a za nimi po jednom útvaru vojáků druhého odboje, ze západu a z východu. Těchto deset předních částí zaujme místa na horním Václavském náměstí, nejbližší tribuny s hosty. Za čelnou skupinou pluků a částí budou pochodovati v průvodu nejprve všechny pluky ruských legionářů, za nimi zbytek pluků francouzských, italských, italské domobrany, skupina námořníků-revolucionářů, dále pluky a části dobrovolců z r. 1918 až 1919 a konečně oddíly zahraničních vojáků z druhé světové války, ze západu a z východu.

Podrobné pokyny, týkající se řadění průvodu a postavení jednotlivých pluků a částí je uvedeno v brožurce, kterou účastníci manifestačního sjezdu dostanou předem, jestliže zaplatí poplatek Kčs 50,—, stanovený za sjezdový odznak, za průkazku na dráhu, za nocleh ve škole a na další výdaje, se sjezdem spojené. Při sestavování průvodu, při pochodu Prahou a při všech společných vystoupeních o sjezdu musí být dbáno pokynů bratří pořadatelů, kteří se již půl roku připravují na tuto velikou událost našeho spolkového života. Bratři pořadatelé mají přesné pokyny, jak mají postupovat a nesmí ustoupit od toho, co mají splnit. Necht' je každý podle toho pochopí a nepřipravuje nepříjemnou situaci ani sobě, ani bratru pořadatelů, konajícímu tuto namáhavou službu z ochoty a dobrovolně.

Při manifestačním průvodu Prahou a při manifestačním projevu na Václavském náměstí za účasti pana prezidenta republiky nikdo nekouří a chová se ukázněně, jako voják a jako

(Pokračování na str. 3.)



Předseda vlády

**Klement Gottwald****NA ŽUPNÍ SLET DO ŽATCE**

Radost z příprav na župní sokolský slet vyvrcholila, když se deputace slavnostního sletového výboru vrátila z Prahy se zprávou, že ministerský předseda Klement Gottwald přislíbil, že se sletu určitě zúčastní. Projevil tím svůj opravdový zájem o sokolské dění v našem pohraničí a jeho návštěva se stane svátkem nejenom sokolské rodiny, nýbrž celého kraje.



# Slet SOKOLSKÉ ŽUPY SLADKOVSKÉHO V ŽATCI 14. — 15. ČERVNA 1947

**Sobota 14. VI. 1947**

14 hod. Cvičiště u sokolovny, Komenského alej: Odbijená a košíková; muži Sokol Žižkov a Sokol Žatec.

20 hod. Sletišť v ul. gen. Svobody: Župní tělocvičná akademie; jako hosté vystoupí závodní družstva mužů Sokola Žižkov za vedení přeborníka ČOS br. Emanuela Löfflera a sestry Vlasty Součkové. — Koncert, ohňostroj. — Za nepříznivého počasí koná se akademie v Měst. divadle.

**Neděle 15. VI. 1947**

6 hod. Budiček.

8 hod. Sletišť v ul. gen. Svobody: Zkoušky všech cvičících složek.

10 hod. Nám. Dra Edv. Beneše: Proměnný koncert sokolské hudby.

13 hod. Průvod Sokolstva a hosti od reál. gymnasia Leninovou, Husovou, Masarykovou a Stalinovou tř. na nám. Dra Edv. Beneše. — Projevy. — Odchod na sletišť.

15 hod. Veřejné cvičení. — Vztyčení státní vlajky. — Prostná zákyň, žáků, dorostenek. — Cvičení na náradí. — Prostná dorostenčů, žen a mužů. — Vystoupení jezdeckého oddílu Sokola Louny. — Vystoupení armády. — Sejmутí státní vlajky.

20 hod. Sokolská veselice v sokolovně a Na střelnici.

Vstupné v sobotu na hry 5, na akademii 25, vojsko 15 Kčs; v neděli na zkoušky 5, na veř. cvičení sedadla 35 a 30, k stání 15, vojsko a školní mládež 15 Kčs; na veselici 25, vojsko 15 Kčs.

(Pokračování s 2. strany)

**IV. manifestační sjezd ČsOL**

uvědomělý člen ČsOL, která manifestuje svůj program a svou odhodlanost pracovat dále k dobru republiky a národa.

**PRAPORY JEDNOT  
DO PRŮVODU**

Místní jednoty ČsOL, mající zachovalé spolkové prapory, mohou je převzít dne 5. července do Prahy a

uložit je zatím v domě ČsOL v Praze II, Legerova 22, odkud budou ráno dne 6. července hromadně vyzvednuty a odneseny na shromaždiště průvodu. Pro prapory ČsOL je stanoveno místo ve Slezské ulici na Král. Vinohradech, na rohu ulice U vodárny. Každá jednotka, která poveze do Prahy praporek, určí dva své členy, kteří se budou o praporek starati.

**KDE BUDOU ČLENOVÉ RODIN?**

Příslušníci legionářských rodin nebudou dne 6. července zařazeni do manifestačního průvodu ČsOL, nýbrž bude jim vyhrazeno místo na širokém chodníku na Václavském náměstí, blízko hlavní části manifestace. Děje se tak v zájmu žen a dětí, neboť v průvodu vojáků by nemohly jít na předních místech a zůstaly by na konci průvodu, čili také na konci Václavského náměstí, což by bylo nepřijemné. Na chodníku bude ženám a dětem lépe a více uvidí.

**ODZNAKY A PŘUKAZKY**

Ústřední sekretariát vyřizuje objednávky odznaků na IV. manifestační sjezd, jakož i průkazky pro sjezd jízdného. Jednoty, které dosud neučinily objednávku, nechť tak učiní. Sjezdové brožurky budou poslány o něco později, zatím jsou v tisku. Objednávejte odznaky pro všechny své členy, je to jediná možnost podpořiti sjezd po stránce finanční, neboť ústředí žádnou sjezdovou daň nevypsalo.

**Vzpomínka na Zborov**

Nedávno při prohlížení starých pohlednic přišla jsem na dvě zažloutlé s titulkem: „Oběd 7. roty 1. pluku v zákopech u Zborova 26. června 1917“, a druhá „Československé pole slávy u Zborova“, představující společnou mohylu padlých. Pohledy byly vydány k 10. výročí památné bitvy.

Musím zavzpomínat na rok 1917, neboť letos to bude 30 let. Tenkrát hrstka českých starodružiníků u Cecony pod Zborovem, hrdině vzdorovala mnohokrát větší přesile rakouských a německých vojsk. V červnovém horku, v pekelné vřavě děl a granátů bojovali čeští hoši o lepší zítřek milované země, a lepší a radostnější budoucnost svých drahých. Už tenkrát mnoho našich volynských tátů a dědů se rvalo o samostatnost a nezávislost Československa, které žilo jen v představách věrných českých synů. Ti, kteří umírali, věděli, že jejich oběti nebudou marné.

Umlkl boj, zacelily se rány a život šel dál. Mladé Československo vzešlo z krve a obětí, začínalo svůj vlastní život. Vraceli se domů legionáři ze všech front, ale volynští starodružiníci se vrátili zase k svým rodinám na Rusi, kde už pevně zakotvili. Splnili svou národní povinnost, ale odměny nežádali. Vraceli se zase tiše a skromně k svému pluhu a černým brázdám Ukrajiny.

Minulo 10 let od zborovské bitvy. Polská republika dovolila Čechům manifestační oslavy na místech největších bojů, které prodělávali za svoji svobodu. Z celé Volyně se zorganizoval společný zájezd do Zborova. Z Československa přijel zvláštní vlak, který přivezl rodiny bývalých bojovníků aneb ty, kteří zůstali na živu.

Staré zákopy se trochu zarovnal, sesypaly, poněvadž pluh se hlásil o své právo. Jenom ohromná upravená mo-

(Pokračování na str. 4.)

## Vdovy vypravují . . .

„Význam slova reemigrant je všude stejně chápán,“ vypravuje mi jedna vdova z Volyně, „ale ne všude stejně se s nimi zachází. Když jsme se měli nakládat na vlak k odjezdu do ČSR, přijeli k nám ze staré vlasti reemigranti, kteří optovali pro SSSR. Na nádraží čekali na ně již vojáci Rudé armády, aby jim pomohli vykládat. My vesničané byli jsme povinni je odvézt do našich domovů, které jsme opouštěli. Nikdo z nás se nevzpíral a nevymlouval. Jeli jsme, pomáhali a přivezli na naše usedlosti nové majitele. Naši povinnosti bylo — což je samozřejmě — ukázat, co kde stojí, leží, co je třeba v první řadě udělat a jak to udělat. Pak jsme předali novým osídlencům klíče, popřáli mnoho zdaru, štěstí a spokojenosti v novém domově a odjeli s jejich upřímným a srdečným: šťastnou cestu a ať se vám líbí jako nám zde! Byli jsme rádi, že SSSR věnuje takovou péči a pozornost novým osídlencům — obdrželi ihned od státu obilí, potraviny a prostě co kdo potřeboval — a doufali jsme, že i nám se bude v první dny v republice takto dařit. Zklamali jsme se. Osídlovací komise neměly

pro nás dostatek rezervovaných míst a doporučily nám, abychom si samy něco hledaly, že nám to pak bez průtahů přidělí. Děti zůstaly v táboře a já hledala. V obci O. mě velice laskavě přijal tajemník MNV a sdělil, že tam jsou již osídleny rodiny z Volyně. Jinak není v obci nic volného. A potom jako na omluvu dodal: osídlenci z vnitrozemí mají zde po dvou a více domácích prý pro deputátníky, a nechťi aby se zde usídlili volynští Češi. Neříkejte to na mne, jsem zaměstnanec a kdyby se to dověděli, zle by se mi vedlo! V jiné obci jsem zjistila, že mnoho usedlosti mají v nár. správě smíšená manželství, v třetí obci neměl předseda čas, ve čtvrté mi nabízel domky, které zdravotně nevyhovují ani pro tvorstvo níže postavené než člověk, v páté — úplně bouřačky, a tak to šlo tak dlouho pokud jsem měla peníze. Teď sedím v táboře a čekám... Manžel padl. Kdyby žil, jistě by si dovedl poradit. Pokud jsme byli na Volyni, věděla jsem, proč padl, ale dnes? Věřte, že přicházejí chvíle, kdy při pohledu na nezaopatřené děti těžko na tuto otázku odpovídám...“

Proč tedy pan Kautský může mít dva domky a volynský Čech, zahr. vojín nebo vdova se sirotky, která přinesla tolik obětí pro republiku, mají být odstrkovaní a neuznáni? Takových a podobných případů je mnoho.

Proč se mluví o přednostním právu, jestliže můžeme dostat jen to, co ani Němec nechce? To můžeme dostat i bez tohoto práva!

Mohou vyschnout zaslzené oči vdov a sirotek při takovém jednání s nimi, jako se jedná na Tachovsku?

Nebudou bolet rány invalidů, když poznají, jak se s nimi jedná za to, že své zdraví obětovali pro republiku?

Dokud bytový referent MNV p. Záhorský bude osídlovat volynské Čechy v neobyvatelných bytech a lepší domky a byty rozdává svým „bližším“?

Poradte nám, vážená redakce, kde najít to, za co jsme přinesli tolik obětí, kde najít tu pravdu a spravedlnost?

Doufám, že jedině vaší pomocí ji najdeme, zajistě znáte k ní lepší cesty a o těch nám povíte. Děkujeme předem.  
A. E.

(Pokračování se str. 3.)

### Vzpomínka na Zborov

## Slzy nevysychají

Marně se snažíme laskavými slovy osušit slzy na očích těch, kteří darovali republice muže a syny a dnes zůstali bezradní a snad i nikomu nepotřební a odkázáni na milost a nemilost těch, kteří pro vlast nevykonali mnohdy to nejmenší.

Mnoho vdov, sirotek a invalidů z Volyně se usídlilo na Tachovsku. Tyto rodiny většinou jsou odkázány na to, co žádný nechce a nemůže chtít, ponechává to není k obývání schopné. Ale na MNV a ONV jim říkají: Vy máte přednostní právo na to, co nikdo nechce, nebo jinými slovy, co je volné! Ale co je volné?...

Uvádím několik faktů z Tachova:

Vdova po padlém, volynská Češka Anděla Zuková se dvěma malými dětmi a neteří bydlí v jedné vlhké světničce s vytlučnými okny v čp. 190. Zaměstnání dostat nemůže, že prý nejsou volná místa. Zatím ale v hračkárnách, mlékárně, fondu národní obnovy a jinde pracuje mnoho Němek a Němců.

Helena Antořová, vdova po padlém, má pět dětí od 4 do 16 let, bydlí v čp. 160 ve vlhkém bytě o 2 místnostech. Zaměstnání nemůže dostat. Stejně našli zaměstnání pro nejstaršího syna.

Ještě hůře to vypadá v domku čp. 179, kde bydlí ve 2 místnostech, vlhkých, bez nábytku a ložnice, přímo jako v dobytčinci 3 rodiny vdov po padlých, celkem 11 osob. Mezi nimi děti a stařenky. Jsou to: Marie Výchová, Stybliková a J. Ženy jsou za-

městnány u pily při těžké práci, často pracují i v noci.

Podobných případů na Tachovsku možno najít mnohem a mnohem více. Ale snad stačí, když uvedu, že o tom ví místní i okresní národní výbor a neradi o tom slyší.

Jak ale vypadá situace s druhé strany:

V rodinném domku čp. 544 bydlí dosud Němka, ale že snad pracuje u nějakého úřadu, nemůže být domek pro Volynské uvolněn.

V domku čp. 1111 bydlí 3členná rodina a domek má 9 nádherných místností. V domku prý bydlí politický vězeň a proto se nemůže do domku přibrat jiná rodina, která si o to žádá. Mimo to pán, který domek osídlil, má majetky ve vnitrozemí.

V rodinném domku čp. 943 bydlí svobodní. Okresní národní výbor nemůže najít paragraf, podle kterého by do rodinného domku byla nastěhována rodina a svobodní přestěhování do jiných svobodnických bytů, kterých je v Tachově mnoho.

V domku čp. 612 bydlí se synem pan Kautský, úředník nemocenské pojišťovny, člen okresního národního výboru. Jeho manželka a matka bydlí ve vlastním bytě v Tlučné u Plzně. Na tento domek si podal žádost volynský Čech, zahr. voják. Dostal zajímavou odpověď: „Jestli někdy se pan Kautský zřekne domku, neodmítáme ho pro vás.“

hyla, kde společně odpočívali padlí hrdinové, a mnoho ojedinelých rovů připomínalo, kolik se jich tu zůstalo.

U Zborova se po deseti letech sešli známí kamarádi ze zákopů, a tak dojeti, objímání a slzí nebylo konce. Mohutným dojmem zapůsobilo, když na ukončení oslav nadléta nad mohylu čtyři československá letadla, udělala ve vzduchu kříž a z každého byl shozen květinový věnec na hrob hrdinů. Byl to pozdrav svobodné vlasti těm, kteří se o ni nejméně zasloužili, ale kteří se nevrátili.

Při druhém desetiletí se už nesešli Češi u zborovského hrobu. Politická situace se zaostřovala a národní oslavy nebyly povoleny.

Přišel hrozný 15. březen 1938. Nikdy jsem neviděla svého otce plakat, ale tenkrát, když jsme seděli ztrnule u aparátu a z Prahy hlásili: „Občané a občanky, zachovejte klid — dnes ráno německá vojska překročila naše hranice atd.“, tenkrát otci kanuly po tvářích velké slzy a on sklesle pravil: „Tak proč byl ten Zborov, proč tolik obětí, když je to zas všechno pryč?“ Venku přišlo a nám se zdálo, že celá příroda pláče s námi nad ztracenou samostatností.

Neminulo čtvrt století od světové války a historie se opakovala. Češi a Slováci se opět musili rvát o svou samostatnost. A zase tu byly celé šiky dobrovolných volynských bojovníků vedených stejnými ideály jako tehdy u Zborova: „Pro vlast a národ.“

Naše nová samostatnost stála zase tolik obětí. Proto všem těm, kteří se nedočkali nové svobody, patří náš největší dík a nejvělejší vzpomínka. Neboť oni umírali proto, abychom my žili.  
O. Kadavá.





## Zprávy svazu

Odbojová ilegální organizace na Volyni „Blaník“ svolává na den 15. VI. 1947 do Zatce schůzi, která se bude konati v místnostech SÓV o 9. hod. Nechtě se proto dostaví zvláště tito bratři a sestry: Josef Liška, Josef Rejzek z Moskovštiny, Jiří Bonek, Emil Sahulka, Marie Hovorková, Emilie Somolová, Josef Kazda, Viktor Cilc, Antonín Boček, Antonín Parpel, Jaroslav Hnídek, Václav Širc, Ant. Vacek, Josef Mojdl, Mikuláš Khol, Václav Vik, Rostislav Šebesta, Jelínek z Mirotína, Jiří Gabriel, Mikuláš Průša, Viktor Miller, Václav Landa, Jaroslav Niče, Hájek z Dorostaje.

### Osídlení vol. Čechů

Osídlení vol. Čechů má být definitivně ukončeno do 31. VI. 1947. Žádáme proto všechny dosud neosídlené a ty, kteří potřebují přesídlení (provisorně osídlené), aby se snažili o usídlení u styč. důst. u okresní komise min. zem., kteří dostanou v tomto směru pokyny.

Netrvejte na osídlení v obcích a okresech, kde jsou vaši příbuzní a známí, ale osídlete se všude, kde se naskytne příležitost.

O přesídlení hlásí se jen ti, kteří jsou provisorně osídlení na nevyhovujících usedlostech.

V obci Petrovice u Chabařovic, okr. Ústí n. L. se uvolnilo po pastvinářském družstvu 50 zemědělských usedlostí a asi 100 rodinných domků. Zájemci nechtě se hlásí u styč. důst. u OKMZ v Ústí n. L.

### Vyživovací příspěvek

Zemský národní výbor v Praze nám sděluje, že pokud někdo podává přihlášku o vyživovací příspěvek po stanovené lhůtě 31. března t. r., je třeba připojit zvláštní, nekolokvanou, ZNV v Praze adresovanou žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání přihlášky, odůvodněnou poukázáním na svou pozdější reemigraci s udáním dne, kdy se do ČSR přistěhoval. Vzhledem k důvodu budou takovéto žádosti ZNV obratem kladně vyřízeny.

**OZNAMENÍ.** Na ministerstvu vnitra Praha-Hrad, Jirská ul. č. I, II. posch. dv. 116, teles. 640-41 kl. 8, denně do 12 hod. úřaduje styč. důstojník pplk. Vojtěch Špotz, který vyřizuje záležitosti zahr. vojáků u jmenovaného ministerstva (zář. stát. občanství a j.).

### Ze života pražské odbočky

Mezi členy pražské odbočky byl proveden sběr knih. První zásilka knih v počtu 205 svazků byla doručena dne 9. III. 1947 shromáždovacímu středisku v Třemošné.

Další svazky knih byly doručeny okresnímu knih. insp. v Podbořanech a v Zatci. Okresní osvětová rada v Zatci dopisem ze dne 5. V. píše:

Okresní rada osvětová v Zatci, ok. knih. insp., uctivě děkuje za dar 273 svazků knih a různých brožur. Po roztřídění potvrzuje ok. knih. insp. příjem následujících knih: 1. pro mládež 60 svazků vázaných, 38 svazků brožovaných; 2. 53 starých školních učebnic; 3. 4 vázané a 25 brožovaných knih naučných; 4. 25 vázaných a 68 brožovaných knih zábavných. Celkem přijato 273 svazků.

Knihy budou zaslány do veřejných obecních knihoven obcí osídlených převážně krajanů z Volyně a po provedené distribuci zašle vám ORO ještě potvrzení knihovních rad jednotlivých knihoven, které darované knihy obdržely, a prosíme, byste i nadále věnovali záteckému okresu a jeho kulturním potřebám svou vzácnou přízeň. Snažíme se věnovati bratřím z Volyně a jejich rodinám mimořádnou kulturní péči i protože knihovny jsou základem veškeré lidovýchovné péče, děkujeme vám dvojnásob za krásný dar knih, který jistě splní svůj úkol mezi vašim lidem, který se horlivě chápá kulturní práce v obcích a je opravdu horlivým čtenářem.

Ještě jednou vám mnohokrát děkujeme a jsme s projevem dokonalé úcty ORO v Zatci, Franěk Rud., okr. knih.

Okresní rada osvětová v Zatci,  
předseda Vojt. Čáp,  
okr. knih. insp. Franěk Rud.

Sběr knih na širší základně mezi pražským obyvatelstvem bude proveden v nejbližší době, abychom tak dopomohli našim krajanům zřídit knihovny.

Za přípravný výbor Svazu Čechů z Volyně, odbočka v Praze:

Jar. Mec.

## Různé zprávy

**Učitelé z Volyně - repatrianti, pozor!**  
Na měsíc srpen 1947 je pro vás v Zatci připravován kurs přípravy pro vykonání nostrifikační učitelské zkoušky. Bude pravděpodobně zahájen 4. srpna 1947 a potrvá do 30. srpna 1947. Vaše ubytování, stravování i jízdné uhradí státní správa školská.

Nostrifikační zkoušky vykonáte po skončení kursu rovněž v Zatci.

Pošlete ihned přihlášky do kursu okresnímu školnímu výboru v Zatci s vylíčením běhu života a popisem své služební dráhy. Nezapomente udát svou přesnou adresu. Bližší bude vám sděleno písemně.

Rudě právo, 10. VI. 1947:

Komise nalezla 103 byty pro Volyňské  
Bytový referát o nich nevěděl

Není dne, aby nebylo slyšet stížnosti na bytový referát místního národního výboru v Zatci. Zvláště v poslední době, kdy se v Zatci usidluji reemigranti z Volyně. Přes několikrát re-vise bytový referát byty pro Volyňské nenalezl.

Až minulý týden se do Zatce dostavila smíšená komise, složená ze zástupců osídlovacího úřadu, ministerstva sociální péče, ministerstva národní obrany a kanceláře presidenta republiky. Komise během dvoudenního hledání nalezla 103 byty, některé dokonce i částečně zařízené a schopné k obývání po menších opravách. To bývalý bytový referent Štěpánek za dlouhou dobu svého působení nedokázal.

### Volyňští Češi

Akce přestěhování volyňských Čechů do pohraničních okresů bude skončena teprve v tom okamžiku, až budou všichni volyňští Češi slušně bydlet a mít zajištěnou existenci. Místní a okresní národní výbory jsou povinny získat nové bytové jednotky opravami a adaptacemi podle vyhlášky 1693 a tím věrně pomáhat volyňským Čechům při zakládání nové existence. Místní a okresní národní výbory jsou také povinny napomáhat tím způsobem, že hlásí oblastním úřadovným osídlovacího úřadu a fondu národní obnovy všechny uvolněné živnosti a obchody, které jsou vhodné pro volyňské Čechy. Také veškeré rady a veškerou pomoc mají místní a okresní národní výbory dávat volyňským Čechům se vší vlídností a laskavostí.

## Péče o Volyňské v Zatci

Dne 21. V. 1947 navštívila hlavní shromáždovací středisko pro volyňské Čechy a Slováky v Zatci dobrovolná pracovní brigáda zubních lékařů z Prahy. Jejím iniciátorem a vedoucím byl p. prof. MUDr. Karel Měšťan z I. zubní kliniky Karlovy university v Praze. S p. profesorem přijela pí MUDr. Jaroslava Herlesová a sedm mladých lékařů a lékařek s úplně vybaveným pojízdným zubním ambulatoriem. Brigáda čítající včetně technického personálu 17 osob dobrovolně a bezplatně provedla mezi ubytovanými reemigranty nejnútnejší opravy a ošetření chrupu a udělila lékařské porady zubotechnického rázu.

V několika hodinách bylo provedeno 63 extrakcí, 110 trvalých plomb a 54 lehčích ošetření chrupu. Obětavost, s jakou brigáda věnovala svůj volný čas zdraví volyňských Čechů a srdečná rozmluva s nimi zanechaly v myslích reemigrantů hluboký dojem a vděčnost odjíždějícím.

Panu profesorovi MUDr. Měšťanovi a jeho dobrovolné brigádě, lékařům a technickému personálu, vyslovujeme touto cestou jménem ošetřených volyňských reemigrantů srdečný děk a přejeme jim v další plodné práci pro zdraví národa mnoho zdaru.

Velitelství hlav. shrom. střediska v Zatci.

## Radostný počín

Péče o reemigranty byla až dosud dosti roztržštěna a nebylo jednotčích míst, které by činnost různých orgánů koordinovaly. Tento nedostatek se nyní odstraňuje. Při zemském národním výboru v Praze i v Brně se vytvářejí reemigrační oddělení, jejichž úkolem bude:

1. koordinovat činnost jednotlivých úřadů reemigrací se zabývajících,
2. udělovat porady reemigrantům ve všech jejich záležitostech,
3. pomáhat jim při vyřizování jejich věcí u všech úřadů.

Abý byl zemský národní výbor v nejužším styku s lidem, zřídí se u okresních národních výborů v pohraničí reemigrační oddělení, případně jmenuje referenty pro reemigraci. Ti budou vykonávat shora uvedené úkoly v hranicích svého okresu. Budou odborně informováni a instruováni, takže sloučí ve své činnosti dva požadavky:

- a) budou znát z přímého styku konkrétní potřeby reemigrantů,
- b) budou v přímém styku s úředními místy.

Máme zato, že založení reemigračního oddělení u zemských národních výborů přispěje nemálo ke konsolidaci poměrů mezi osídlenci. J. Beránek.

Směrnice pro nár. správce domů o národní správě obytných domů přineslo čís. 22 věstníku „Osídlování“, který vydává osídlovací úřad a fond národní obnovy v Praze.

Tyto směrnice se týkají desetitisíců národních správce obytných domů a domků, především v pohraničí. Jejich dodržování je podmínkou při přidělování rodinných domků do vlastnictví.

Směrnice přesně určují povinnosti národních správce, na př. vybírání a placení nájemného, placení výdajů nár. správy, pronájem bytů, udržování a příp. zadlužování domu, vymáhání pohledávek, stanovení odměny nár. správce, vyúčtování příjmů a výdajů za r. 1945 a 1946, odvolání a potrestání národního správce atd.

Čís. 22 věstníku „Osídlování“ jest možno zakoupiti neb objednat u státní tiskárny v Praze II, Karmelitská 6 za 6,— Kčs vč. pošt., pokud zásoba stačí. Věstník vychází 2× měsíčně, předplatné na půl roku 60 Kčs.

## Drobné zprávy

Slavnostní výbor zahájil činnost. Výbor Svazu pověřil uspořádáním malinských oslav výbor, v jehož čelo zvoleni br. Chudoba, J. Dušek, A. Nagl, Martinovský a Libovický. Tento připravil předběžný program a žádal min. dopravy o povolení slevy na všech drahách. Předběžný pořad je tento: sobota dne 12. července Pietní akademie v Městském divadle (uspořádáním pověřen mistr Libovický); neděle 13. července v 9 hod. dopol. bohoslužby všech církví, pak průvod a velký projev na náměstí, odpoledne v sále Sřfelnice a v zahradě volyňská veselice. Přičiňte se všude, aby účast byla imposantní. Někteří vládní činitelé přislíbili již účast.

Jak to chodí v Soběchlebech. Poměry pro Volyňské v této obci nejsou nijak utěšené. To, co se stalo v poslední době v Soběchlebech, je jen malý obrázek, jak jsou respektována nařízení vlády a centrálních úřadů. Na domek čp. 85 podal si žádost volyňský Čech a také Němec, který právě obdržel státní občanství. Volyňský byl legionářem prvního odboje s klasifikací pro okres Podbořany-Zatec. Němec má syna v německé armádě, který se dosud nevrátil, dceru provdanou za Němce, která neumí vůbec česky. Na schůzi MNV navrhl pan předseda Švarc, aby byl domek přidělen Němci. Horlivě ho v tom podporoval pan Kasal, předseda místní rolnické komise. Když se volyňští Češi proti tomuto jednání postavili, někteří členové místního národního výboru uznali nezákonné udělení správy člověku bez zásluh a pak po dlouhém jednání národní správa domku byla udělena volyňskému Čechu Švejnohovi. Jest proto třeba býti na stráži!

Liběšovice na Podbořansku. Oznamujeme našemu bratrstvu, že předsedou MNV byl minulého týdne zvolen náš příslušník J. Mašek z Buršovky. Je to opravdu radostný úspěch cílevědomé práce Volyňských této obce. Přejeme jim, aby jejich obec opravdu vzkvétala.

Kujavy u N. Jičína. Je nás zde 15 volyňských rodin. Mohlo by zde býti však osídleno Volyňských mnohem více. Jenže starousedlíci, jež opustili svoje majetky, nechali na nich ženy, neb syny a zabrali jiná, a to velmi pěkná hospodářství. Když jsme přišli

k předsedovi MNV, mluvily jeho děti mezi sebou německy a jeho paní mluvila s námi lánanou češtinou. Také p. Fischer, 19letý, svobodný, který vybíhá své konkubíně občanství, spravuje také velmi slušnou usedlost. Také pan Nekluda se udánlivě rozešel s paní, ona je na hospodářství vlastním a on spravuje usedlost, jaké není v celém okolí. Ona prý mu rozvod nechce dát, ale k zábavám chodí společně a vzájemně se navštěvují. Je třeba provésti revisi, jinak se neumístí ani Volyňští a natož více jak 100.000 Čechoslováků z Jugoslavie. K.

Štěpokolasy. MNV v této obci objednal 2 ex. Věrné strážě a žádá čtenářskou obec, aby oznámila Josefu Vrbovi ve Vojtěšíně, pp. Kny u Bezdruzic, kde se nachází Marie Kozáková roz. Vrbová a děti a babička Rektorová. Děkujeme MNV za zájem o naše krajany.

Dolní Hedeč. Jsem z Volyň, hlásím se o Věrnou stráž, která mě osamoceného zde bude s Volyňskými spojovat. Jsem šťasten, že jsem našel konečně svůj vytužený domov.

Jaroslav Kudrna.

Návrh, se kterým souhlasíme. Bratr Josef Salaka z Přiběnic nám píše: „Bylo by potřeba vydat mapu s místy osídlenými Volyňskými, později pak by mohla vyjít příručka s různými pokyny pro Volyňské.“ Souhlasíme, ale kdo se ujme organizace této věci? Hlaste se! Pomůžeme!

## Důležité upozornění pro nár. správce a nájemníky.

Zatecká spořitelna v Zatci, která provádí zatím inkaso nájemného v Zatci, upozorňuje, že všichni uživatelé bytů a provozoven jsou povinni platiti nájemné a to ode dne obsazení bytu nebo provozovny.

Pokud byla fondem národní obnovy učiněna výjimka, byl každému vydán písemný výměr, kterým se nájemné snižuje nebo odepisuje.

Z toho je patrné, že povinnost platiti nájemné vztahuje se zásadně na všechny, tudíž i na Čechy z Volyň.

Nájemné se skládá na spořitelni knížky Zatecké spořitelny v Zatci, která podá také všechny potřebné vysvětlivky.

## Americké noviny o Volyňských.

Kanadský časopis „Nová vlast“ přinesl v posledních číslech informace o Volyňských s výzvou k podpoře jejich snah. Taktéž „Hlasatel“ v USA přinesl v posledním čísle z 2. V. 1947 informativní článek o Volyňských a Kruhu přátel volyňských Čechů. Znalost o dobrém lidu volyňském proniká do celého světa.

Sokolský slet v Zatci. Sraz volyňské mládeže s prapory a volyňských legionářů na hlavní sletový průvod dne 15. června je u hosp. školy v 13 hod. Přijďte v hojně počtu!



Pomáhejme si navzájem! Jest každému dobře známo, že volyňští krajané byli v každém směru snášenliví a zvláště pak v ohledu náboženském. Jest také dobře známo, že evangeličti krajané v Zelově darovali katolickému kostelu zvony a i jinak se projevovata tato snášenlivost. Na tuto tradici navazují krajané i zde. Důkazem toho jest společná bohoslužba u jednoho oltáře kněží katolických a pravoslavných a bratrské navazování a doplňování jednotlivých promluv. Svou snášenlivost projevíli také hulečtí krajané tím, že v Liběšovicích jejich pravoslavný pěvecký sbor zpíval na katolických bohoslužbách. Katolíci pak přispějí k vybavení jejich chrámu, který obětavě zřizuje duchovní otec Zajíc, který se s Hulčí navrátil do vlasti.

Katolická mládež volyňská zúčastní se velkých malínských vzpomínkových oslav v Zatici hromadně. Jednak aby uvítala ve svém středu velkého přítele arcibiskupa Dra Berana, ale aby také zdůraznila sounáležitost volyňského bratrstva. Do Zatece přijde katolická mládež ve svérázech, pokud se zachovali, aneb chlapi v tmavých kalhotách a bílých košilích, děvčata pak v tmavých sukničkách a bílých halenkách, i s prapory z Volyně přivezenými. Také volyňská jízda přijede v plném počtu.

Čiňte všude přípravy na velké oslavy Českého Malína a slib věrnosti ČSR, jež budou v Zatici dne 13. VII. 1947.

Bolestná vzpomínka. Pražská odbočka Svazu Čechů z Volyně se rozloučila se svým členem volyňským krajanem Josefem Jansou. Zemřel v nemocnici na zákeřnou nemoc, kterou doufal zde ve vlasti vyléčit. Pohřeb konal se v pražském krematoriu za účasti pravoslavného kněze. Za Svaz Čechů z Volyně zúčastnil se Ing. Holubovič, soc. ref. Marie Dostálová, Ing. Malák, pí Levická a j. Delegation jménem Svazu položila k jeho rakvi nádherný věnec. Všichni účastníci byli nesmírně dojata, když po dojemných obřadech mizela rakev se zesnulým. Dcerušká po zesnulém a jeho paní odevzdala po zkončených obřadech pražská odbočka 1000 Kčs jako malý dar na zmírnění starostí o existenci.

A. Levická-Nováková.

Poděkování za dary na Malínský fond za poslední 4 týdny. — J. Škrabal Kanada 2450 Kčs — Na svatbě Mil. Řepky 2.450 Kčs — Volyňští krajané ve Vroutku 2.800 Kčs — Svatebčané na svatbě br. Hejdy v Podbořanech 1850 Kčs — Na svatbě br. V. Kendíka v Hrušovicích 1265 Kčs — Na svatbě br. Štastného z podnětu bratra VI. Hibranta 1.666 Kčs — Na svatbě br. Štěpána Bolestva s Mil. Opočenskou v Soběnicích 1.845 Kčs — Čs. strana nar. soc. Velké Albrechtice 4.046 Kčs — Na svatbě br. J. Cinegra a Věry Kolaříkové z podnětu br. Polívky 1330 Kčs — Na křtinách manželů Polívkových v Dol. Dl. Louče na podnět br. Václava Balouna 670 Kčs —

VI. Doležal, N. Libyny 500 Kčs — Na svatbě br. Niče s Věrou Paulovou z podnětu br. Balouna 460 Kčs.

Všem dárcům vřele a upřímně děkujeme.

Pořad návštěvy P. Stříže na Zatecku. P. Stříž, osvědčený a oblíbený volyňský misionář bude na Zatecku v těchto místech: v Zatici, sobota dne 14. června o 19. hod. shromáždění v klášterním sále u Kapucínů s přednáškou. Neděle dne 15. června 1947 o 9. hod. dopol. v klášterním chrámu u Kapucínů děkovné bohoslužby s kázáním na téma: „Půjdem ve vlasti s Bohem nebo bez Boha?“ Večer od 6 hod. do 8 hod. v Nehasicích v katol. kostele „Duchovní obnova“ pro obce Nehasice, Minice, Truzenice, Velemyšleves, Vysočany, Tatinná, Blažim, Vyškov, Počeradý, Břvany, Vrbka, Semenkovice, Rvence, Bitozeves a Vidovle. Pondělí dopoledne bohoslužby za padlé tamtéž. Zveme krajskou veřejnost k hojně účasti. — Duchovní správa volyňských krajanů.

## Malý OZNAMOVATEL

Ve Špindlerově Mlýně se uvolnila národní správa na klempířskou dílnu se všim zařízením a pěkným domkem. Dále jedna kavárna a cukrárna.

Hotel „Praha“ ve Špindlerově Mlýně zaměstná děvče z Volyně, které by jenom roznášelo zmrzlinu a zákusky na stolky. Dostane zařízený pokoj, stravu 4krát denně a měsíční plat 1.500 Kčs. Kdo by měl o toto místo zájem, necht' se přihlásí na adresu: Raicinová Ludmila, Špindlerův Mlýn, hotel „Praha“, okres Vrchlabí.

Krejčová Anna, vdova, nar. r. 1889, Chocení, okr. Vysoké Mýto, ul. Kosořínská 1172, vezme si na ošetření staršího pána neb invalidu — volyňského Čecha.

Účetního způsobilého případně i k samostatnému vedení kanceláře umístíme ihned. Přihlášky do Svazu Čechů z Volyně.

Volyňák z Kanady hledá seznámení. Volyňský farmář v Kanadě, 24 letý, který letošního roku navštíví ČSR, hledá vážné seznámení s volyňskou dívkou, která by s ním sdílela společnou pouť životem. Nabídky s fotografií do admin. Věrné strážě Zatec, značka „Krajan z Kanady“.

### Hledáme

Stanislav Klobása, Marie Drozdová, Marie Batová, Miroslav Martinek z Českého Kvasilova, Věra Damlíková z Nového Krivína, nyní v Dědové Hoře, Anna Mělníková, Marie Štěchová, Pola Štěpánská, Vincenc Svoboda, Vincentina Svobodová, Jan Štěpánský, Emilie Krepsová, Anna Ždárská, Libuše Štěflová, Antonie Kubová, Olga Kovaříková, Sofie Černochová, Libuše Hrycišínová, Vladimíra Koňaková, Anna Juhová, Antonie Košťáková, Olga

Šmitberská, Josef Šindelář, Emilie Jandová, Marie Vondrová, Marie Holubová, Anna Nováková, František a Věra Mazánkovi, Jan a Anastazie Cívkovi z Vladimíru Volyňského.

Jmenovani necht' oznámí místo svého nynějšího pobytu Svazu Čechů z Volyně v Zatici.

Vladimír Krob, vojn. zahr. armády, necht' se ihned přihlásí ve Svazu Čechů z Volyně v Zatici.

Hledáme příbuzné zemřelých během transportu z Volyně: Evženie Ozomové, Václava Menzla, Jiřiny Dolešové, Kateřiny Kučerové roz. Subrtové. Adresy do Svazu Čechů z Volyně v Zatici.

**HLEDÁME!** Bohumil Kačer, Zastávka u Brna 170, hledá dva bratry Václava a Jana Kačerovi ze Straklova.

Věra Pacáková, Kučerov 159, hledá své rodiče Dlouhých z obce Račina.

Ing. Zach J., Okrouhlé Hradiště, pošta Konstantinovy Lázně, hledá hajného Pospíšila z Klevaně a Josefa Kopeckého, včelaře.

Věra Malá, Tisová 50, pošta Zelená Hora, hledá Josefa Malého z Krosně u Žitoměru.

Ant. Pluhař, Kryry 68, okr. Podbořany, hledá Vladimíra Hlouška ze Šumska.

Antonín Procházka, Stan. č. 1, pošta Lesthov u Mar. Lázní, hledá matku Emilii Procházkovou, roz. Cenegrovou, posledně bydlící v Trostenci, okr. Lucek, stáří 45—50 let, a její dvě dcery Věru a Marii. Florentína Ottová roz. Marulevna 39letá a její dvě děti necht' se ohlásí také na uvedenou adresu.

Josef Kadeřábek, Hořovice, Stalínova ul. č. 180, hledá maminku Karlu Kadeřábkovou a dvě sestry Emu a Jiřinu Kadeřábkovou, které přijely.

Bedřich Opočenský, nar. 24. V. 1924 a Marie Opočenská z Volyně necht' se ohlásí na adresu: Josef Dvořan, úředník stat. města Ostravy, Ostrava-Vitkovice, Lidická č. 52 příz.

Malamata Štěpán z Dlouhého Pole, okres Verba, necht' se ohlásí na adresu: Škpt. Dr. Josef Rosenthal, Praha VII, Bubenská 5/II.

Božena Vurbsová, Kyje u Prahy, Máchova 551, hledá Františka Ketnera a jeho manželku Antonii z Hlínka na Volyni

Václav Kazilovský z Českého Závídova, t. č. bytem ve Velbudicích č. 14, okr. Most, hledá Vladimíra Krátkého, řezníka z Ostroga na Volyni.

Stanislava Martinovce z Kolbáně hledá jeho bratr Vladimír Martinek, Žebráky čp. 24, okr. Tachov.

Barbora Vrbová a Pavlína Salická, obě z Novošulek, necht' se přihlásí své matce Kateřině Egertové, Žebráky čp. 23, okr. Tachov.

Marie Žárská, bytem středisko Zatec, reemigrantka z Volyně (Krasilno), hledá svou sestru Marii Žárskou, nar. 12. II. 1917 v Krasilně.

## Psychografolog

Po velmi úspěšném zájezdu po všech městech Evropy přijel jen na krátký čas do Prahy náš krajan — znamenitý psychografolog

## Zdislav Jcha

Tajemství Vašeho úspěchu bude Vám odhaleno!

Chcete poznat své přednosti a nedostatky, nebo povahu osob, o které se zajímáte?

Máte k tomu dnes nejlepší příležitost!

Fenomen vědeckého světa!

Návštěvy od 9-12 a 2-7 hod. v Praze XII, Stalino-  
va 83, III. p. — Mimo neděli.

## Volf Josef

volyňský sedlák a čalouník

**POSTOLOPRTY,**  
U HOSPODÁŘSKÉ ZÁLOŽNY č. 106

Všele doporučujeme

## POJIŠŤOVÁNÍ

všeho druhu vyřizuje

### JARO BÍLÝ

správce kanceláře pojišťovny SLAVIA

PODBOŘANY, Benešova tř. 2 - Telefon č. 269

## BOHUMIL ŠVENDA

obchod smíšeným zbožím — lahůdky — vína

Žatec, nám. Dr. Edv. Beneše

Volyňští krajané  
kupují jen u krajanů

ALBERT SCHÖBERL, n. spr.

**Václav Červenka**  
**Vladimír Čížek**

Bohaté nákupní zdroje kávy - čaje - lahů-  
dek - cukroví a cukrovinek - potravin  
všeho druhu

**Žatec.**

Stalinoва tř. č. 6 - Telefon č. 257

## M. Mathes

dříve JAN SVOBODA, pod národní správou

speciální obchod vínem a likéry

ŽATEC, Nádražní schody

*Hodiny, snubní prsteny,  
brože, šperky*

má na skladě

**LADISLAV LASSIG**

n. spr. fy O. Guschl, Žatec, nám. Dr. E. Beneše 52/18

**Opravy hodin**